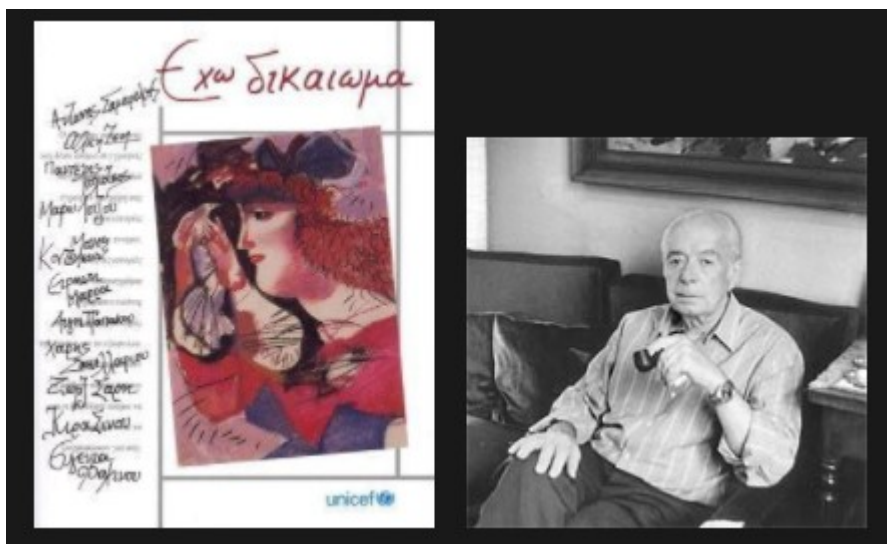
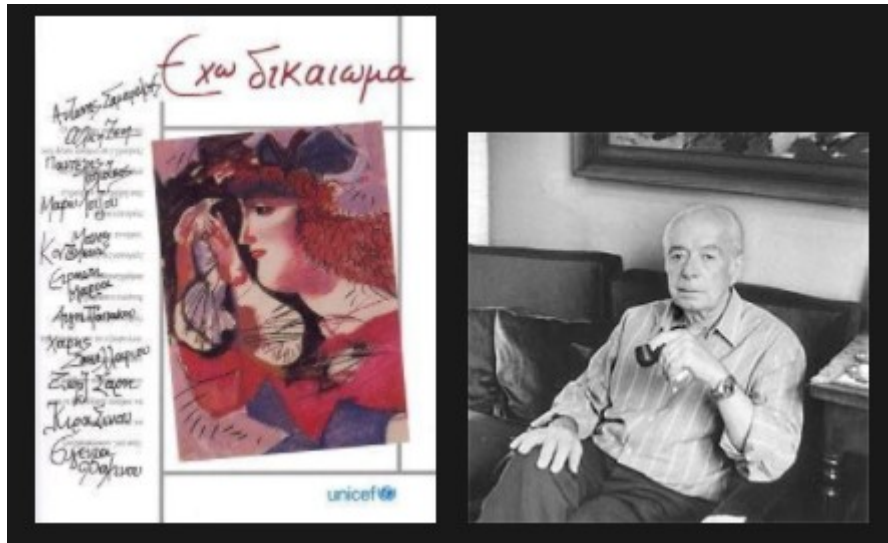

Ένα παιδί γράφει στο Θεό (Σαμαράκης Αντώνης)

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

Μ' ένα ξύλινο σπαθάκι και δυο ψεύτικα μουστάκια
παίρνω φόρα και στη μάχη τούς στρατιώτες μου οδηγώ.
Τους στρατιώτες...μία ντουζίνα μολυβένια στρατιωτάκια.
Κι έτσι τώρα παριστάνω τόν μεγάλο στρατηγό!

Άναψε μεγάλη μάχη! Μὲ τὸ ξύλινο σπαθάκι

πάνω κάτω στήν αύλή μας. Τί κακό, τί ταραχή!

Όμως, τήν επίθεσή μου τή διακόπτω λιγάκι,
γιατί μέσα μου είναι κάτι...κατιτί σαν προσευχή.

Όλοι οί στρατηγοί τοῦ κόσμου, δῶσε, Θεέ μου, νά' χοῦν τώρα
τὰ μουστάκια τους σκιτσάρει μ' ἕνα καρβουνάκι, καί
τὸ σπαθί τους πὸν τραβᾶνε στὴ μεγάλη τους τὴ φόρα,
δῶσε, Θεέ μου, νά' ναι μόνο ἀπὸ ἀθῶο κοντραπλακέ.

Δῶσε ἀκόμη νὰ μὴν ἔχουν στὸ μυαλὸ τους ἄλλη ἔγνοια,
τὰ κουμπιά τους νὰ γυαλίζουν τῆς μεγάλης τους στολῆς
καὶ νὰ ὀδηγοῦν στὴ μάχη στρατιωτάκια μολυβένια
μεσ' ἀπὸ τ' ἄσπρα καὶ τὰ μαῦρα τὰ πλακάκια τῆς αὐλῆς.

Πηγή: agiazoni.gr